

Уже світає, а ще імла

Павло Тичина

Уже світає, а ще імла...

На небі зморшка лягла.

— Як зайшла ж мені печаль

!

Промінні заори воралися у хмари.

Чую — фанфари!

— Як зайшла ж мені печаль!

Ой, не фанфари то, а сурми і гармати.

Лежи, не прокидайся, моя мати!..

Прокляття всім, прокляття всім, хто звіром

став

(Замість сонетів і октав).